

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Să iubim pe Maria Maica lui Dumnezeu.

IX. Cine iubește pe Maria, se cuminecă des.

E adevăr, pe care ni-l propovăduiește limpede și răspicat Sfânta Evanghelie, că Domnul Nostru Isus Hristos a venit pe pământ — ca să ne aducă și să aprindă în noi sfântul foc al dragostei sale: *Foc am venit să arunc pe pământ, și ce alta voesc, decât să se aprindă?* Dar tot adevăr evanghelic este și acela, că Isus Hristos a rămas cu noi în preasfânta Taină a Cuminecăturii că să susțină și să aprindă tot mai mult în inimile noastre flacăra dumnezeieștii sale iubiri, în care stă viața sufletului: *De nu veți mânca trupul Fiului omenesc, și de nu veți bea sângele lui, nu veți avea viață întru voi...* Prin aceasta Taină noi viețuim în Isus, și Isus viețuește întru noi: *Cel ce mănâncă trupul meu, și bea sângele meu, întru mine petrece și eu întru dânsul...* Isus așadar a venit în lume născându-se din Maria Fecioară, ca să ne aducă și să aprindă în noi iubirea sa. — El, Isus, petrece în lume, aproape născându-se din nou în fiecare zi în mâinile preoților, cari slujesc Sfânta Liturghie, și rămânând apoi ziua și noaptea în sfintele tabernacole de pe altarii (în cari se păstrează Preasfânta Cuminecătură) ca să susțină și să sporească până la capătul lumii iubirea sa cea sfântă în suflete. — Sunt și alte multe mijloace cari sunt în stare de a aprinde sufletele cu focul dragostei Domnului Hristos: așa sunt rugăciuni cucernice, sfinte meditațiuni, faptele îndurării sufletești și trupești, și altele... Dar cel mai puternic mijloc pentru a aprinde focul dragostii dumnezeiești este preasfânta Cuminecătură, în care inima omului se pune în cea

mai strânsă legătură — cu acel cuptor de sfântă dragoste, care este inima lui Isus, și unde prin lucrarea Spiritului Sfânt se varsă în mai mare îmbelșugare și prisosintă — decât în toate celelalte Taine — dumnezeasca dragoste.

Așadară cel ce voește să iubească pe Isus, cel ce vrea să-L iubească mult, nu are mai bun mijloc la îndemână, decât să se apropie des de preasfânta Taină a Cuminecăturii, și fiindcă nu se poate da o mai bună dovadă de iubire către Maria — decât iubind și iubind foarte mult pe binecuvântul Fi Fiu: pe Isus; — nu se poate trage la îndoială că cel ce vrea să iubească pe Maria, trebuie să se năzuiască a se cuminecă des.

De fapt vedem că cei mai sinceri și cei mai zelosi evlavnici și cucernici către Maica Domnului, nutresc în aceeaș vreme și ceamai mare evlavie către preasfânta Taină a Cuminecăturii, și să apropie mai des de preasfânta Masă, și se bucură că se pot împărtăși în fiecare zi de darul — pe care l-a avut nouă luni de zile — preabinecuvântata Fecioară, despre care sfânta Biserică spune și cântă: *Fericit pântecel, care a purtat pe Fiul vecinicului Părinte.* — Și dacă Isus află în dânsii curățenie feciorească, carea să semene pe cât e cu puțință, cu aceea curățenie a neprihănitei sale Maice, oh, cât de voios petrece desfătându-se în inimile lor — ca într'o grădină cu florile cele mai mirositoare.

Oh, dar voi cucernici ai Maicii Domnului, mai ales voi cari v-ați înscris la vre-o Tovărășie în cinstea Maicii Preacurate, cuminecați-vă cât de des, și dacă puteți chiar în fiecare zi, pregătindu-vă la aceasta cu cea mai curată conștiință — după cum vă stă în puțință. — În chipul acesta veți crește

mult din zi în zi în dragostea lui Isus Hristos și în dragostea cătră preasfânta și preabinecuvântată sa Maică Maria, iar inimile voastre aprinse de focul dragostii dumnezeiești, se vor bucura și veseli, zicând: Să iubim pe Isus Să iubim pe Maria, Maica Domnului.

X. Cel ce iubește pe Maria, are evlavie și cătră Sf. Iosif.

Ce mare sfânt este Sfântul Iosif! El a fost ales de Dumnezeu ca și un Inger păzitor văzut al Preacuratei Fecioare Maria și de slujitorul său preacredincios în toate primejdiile și lipsurile vieții Ei. — Sfântul Iosif a fost ales chiar întru adevărat Mire al Ei, carea era Mireasa Spiritului Sfânt, Impărăteasa Ingerilor și a Sfinților. El s'a învrednicit a fi rânduit să facă slujba de tată pământesc al lui Isus, fiul Mariei. — El a petrecut pe pământ o viață de Raiu, bucurându-se de neîntrerupta tovărășie a preabinecuvântatei Fecioare și a dumnezeescului Mântuitor; a avut cea mai scumpă moarte înaintea lui Dumnezeu, stând lângă patul lui de moarte și mângându-l Isus și Maria, cari purtau de dânsul cea mai mare grijă, și îl mângăiau și întăreau cu cerești priviri și cuvinte... Ce mare Sfânt este Sfântul Iosif! Cine va putea spune cât de mult îl iubește Maria? Și oare fi-va cu puțință — ca vreunul din creștinii cari iubesc pe Maria, să nu iubească pe Sfântul Iosif, și să nu nutrească evlavie și cătră el?

Acesta ar fi un lucru cu neputință. Faptul este că Sfântul Iosif este Sfântul cel mai scump pentru sufletele evlavioase și cucernice, și de aceea toate sufletele creștine, cari nutresc adevărată evlavie cătră Maica Domnului Maria, nutresc evlavie și cătră Sfântul Iosif, și dela această evlavie recunosc daruri deschilinite în viață și așteaptă osebite daruri în ciasul morții.

Noi dreptcredincioșii creștini din dieceza de Dumnezeu păzită a Gherlei, în chip deosebit trebuie să cinștim pe Sfântul Iosif, Logodnicul Preacuratei Fecioare Maria, fiindcă el este Patronul sau Hramul diecezei noastre. — Să prăznuim serbătoarea lui, care este Dumineca după Nașterea Domnului Nostru Isus Hristos; când se face pomenirea sfinților și dreptților Iosif Logodnicul Vergurei, David Impăratul și Iacob fratele Domnului. Să alergăm la Sfântul Iosif în toate trebuințele, în toate lipsurile noastre, și să-l cins-

tim în fiecare zi cu oarecare cinste. În chipul acesta vom da dovadă că noi iubim pe Maria.

(Va urma.)

Din catehism.

85. Ce se va întâmpla înainte de judecata cea de pre urmă?

Morții se vor scula cu trupurile lor ca să viețuiască.

Sufletul fiecărui om, care o trăit vre-o data și cari vor mai trăi, sufletele tuturor oamenilor se vor uni cu trupurile lor, reinviate din putere dumnezească pentru viața veșnică. „Știu că răsbunătorul meu trăește... și deși aceasta piele este sperciuită, tot voi privi în carne pe Dumnezeu, pre dânsul îl voi privi spe binele meu, ochii mei îl vor vedea, și nu al altuia, de acest dor se consumă răunchii mei.” (Iov. 19, 25.) „Nu vă mirați de aceasta, că vine ceasul, când toți cari sunt în morminte, vor auzi glasul Fiului omenesc și vor veni, cari au făcut bine spre învierea vieții, cei ce au făcut rele spre învierea osândirii.” (Io. 5, 28.) „Aceasta este voia celui ce m'a trimis, a Tatălui, că tot ce mi-a dat mie, să nu-l pierz, ci să-l inviez în ziua cea de apoi.” (Io. 6, 39.) „Cel ce mânâncă trupul meu, și bea sângele meu, are viața vecilor și eu îl voi învia în ziua cea de apoi.” (Io. 6, 54.)

La acest din urmă citat explicația este următoare: prin afinitatea ce se naște din sf. cuminecare, Domnul Nostru Isus Hristos consideră trupul comunicantului ca trupul lui, pre care îl modelează în mărirea invierii după trupul său, și cumcă după sf. Eucharistie, precum a intenționat aceasta Isus, când a întemeiat aceasta taină, se naște un fel de titlu de drept și de pretenție în privința invierii din partea celui care se cuminecă.

La inviere vor învia toți oamenii morți, și cei buni și cei răi, cumcă ce va fi soarta celor ce se vor găsi vii în aceea oară, ne spune sf. Apostol Pavel (Tess. I. 4, 14.) „Pentru că aceasta o grăim vouă cu cuvântul Domnului, ca noi cei vii, cari vom fi rămași întru venirea Domnului, nu vom întrece pe cei adormiți. (Apostolul vorbește în numele acelora cari vor fi vii în ziua aceea.) Căci însuși Domnul, la porunca dată cu gla-

sul arhanghelului și cu trâmbița lui Dumnezeu, se va pogorâ din ceriu, și cei morți intru Hristos vor invia întâiu. După aceea noi cei vii, cari vom fi rămași, împreună cu dânsul ne vom răpi în nori, ca să-l întâmpinăm pe Domnul în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi."

În afară de preacurata Fecioară, despre care credem că a înviat și s'a înălțat la ceriu, în trup și în afară de câțiva alți sfinți — cari au înviat în momentul morții lui Isus pe Golgota — toți oamenii vor invia de odată cei buni cu cei răi, așa dară părerea celor cari zic că întâii vor invia cei buni și după aceea cei răi, și cumcă intru timp Hristos va împărăți una mie de ani în glorie, este o greșala de care trebuie să ne lăpădăm, căci sf. Scriptura ne spune preciz, cumcă toți vor invia însă numai odată, și în ziua cea din urmă, și cumcă aceasta înviere se va întâmpla deodată atât pentru buni cât și pentru răi, prin urmare ipoteza acestor doua termene nu se razimă pe nimica, Tot așa despre împărăția lui Isus ingerul spune că el va domni în casa lui Iacob, în etern și împărăția lui nu va avea sfârșit, de unde se deduce dară această domnie veșnică la una mie de ani?

La înviere tot omul în trupul lui va invia în care a trăit. Aceasta putem noi observa la Isus, cel înviat, fiind și învierea lui modelul învierii noastre, văzând apostoli pe Isus cel înviat „ei spăimântându-se și infri-coșându-se, le părea că văd spirit. Și le-a zis lor: „ce sunteți tulburați, și pentru ce întră gânduri în inimile voastre? Vedeți mâinile mele și picioarele mele, că insumi eu sunt: pipăiți-mă și vedeți, căci spiritul carne și oase nu are, precum mă vedeți pe mine având." Și aceasta zicând, le-a arătat lor mâinile și picioarele." (Luca, 24, 37—40.) Sau când Isus vroind să arete lui Toma că în acelaș trup a înviat în care a fost răstignit a zis lui: „aduți degetul tău incoace, și vezi mâinile mele, și adu mâna ta, și o pune în coasta mea și nu fi necredincios, ci credincios." (Ioan 20, 27.) „Și le-a arătat lor mâinile și picioarele." (Luca 24, 40.)

De și noi cu toți vom invia în trupurile noastre în cari am trăit, trupurile aceste inviate vor difera mult de trupurile de acum.

Trupurile inviate, și a celor buni ca și a celor răi, vor fi nemuritoare, și nu vor fi supuse putrăzirei. „Știm, că dacă se va strica

casa noastră cea pământească a lăcașului acestuia (trupurile în care locuște sufletul) zidire avem dela Dumnezeu, casă nefăcută de mână, veșnică, în ceriuri." (II. Cor. 5, 1) Vom invia cu diferența sexurilor. „Impărăteasa dela miazăzi se va scula la judecată cu bărbații neamului acestuia și-i va osândi." (Luca 11, 31. prin urmare și împărăteasa și bărbații în sexul lor vor invia. Cuvintele Domnului: „La înviere nici nu se vor insura, nici nu se vor mărita, ci ca ingerii lui Dumnezeu în ceriu vor fi" spune Sf. Augustin că Domnul nu zice că în ceriu nu vor fi bărbați și femei, din contra: zicând că acolo nici se vor insura nici se vor mărita spune lucruri ce se spune de bărbați și femei. Așa dară vor fi ființe, cari pre pământ se însoară și se mărită, însă în ceriu nu.

Trupurile inviate ale sfinților se vor bucura de însușiri supranaturale cu cari vor fi inzeștrați de Isus Hristos intru asemănare cu trupul lui înviat, glorificat și mărit, așa încât oamenii de și vor rămânea trușești, totuși se vor asemăna sufletelor ingerești: „vor fi ca ingerii lui Dumnezeu în ceriu."

După învățătura sfintei bisericei Hristos cu patru însușiri va inzeștra trupurile dreptilor și anume aceste trupuri nu vor fi supuse suferințelor, aceste trupuri vor fi strălucitoare, spiritualizate și fără ori ce greutate.

Aceste trupuri nu vor fi supuse suferințelor: „Și va șterge Dumnezeu toată lacrimă dela ochii lor, și moarte nu va fi mai mult, nici jale, nici strigare, nici durere nu va fi mai mult, căci cele dintâiu au trecut." (Ap. 21, 4.) Strălucirea trupului este o însușire, prin care întreg trupul va fi luminos și frumos cum spune sf. Mateiu (13, 43.) „Atunci dreptii vor străluci ca soarele intru împărăția Tatălui lor." Strălucirea aceasta însă nu va fi într'o formă de mare, ci va avea gradații: „Alta e mărirea soarelui, și alta mărirea lunii, și alta mărirea stelelor, căci stea de stea se deosebește intru mărire." (Cor. I. 15, 41.)

Trup spiritualizat este acela, care este supus cu desăvârșire spiritului — sufletului și face intru toată voia lui: „Samănă-se trup sufletesc, scula se va trup spiritual." (Cor. I. 15, 44.) acest trup nu va fi supus trebuințelor animalice, și la toate ce sunt împreunate cu ele ca nutrământ, beutură, somn ș. c. l.

Ne având trupul nici o greutate se poate transpune ori și unde la ori ce depărtări prin un singur act al voinței. Dreptii prin urmare

se pot transpune cu o iuțeala neînchipuită în ori ce loc a universului ca să se desfășoare în evoluția creațiunii în care se reliefează atât de minunat înțelepciunea lui Dumnezeu: „Cei ce așteaptă pre Iehova innoesc puterea lor, înalță aripile lor ca vulturi, alerg și nu se obosesc, umblă și nu ostenesc.” (40, 31.)

Trupurile celor osândiți vor avea însușiri contrarii. Trupurile lor vor fi mai sensibile de suferințe ca ale noastre, că vor fi trupuri întregi-neperitoare, nu vor fi supuse putrezirii. În adevăr aceste trupuri vor suferi chinuri îngrozitoare prin foc și alte torturi: „Nu vă temeți de cei ceucid trupul, iară sufletul nu-l pot ucide, ci vă temeți mai vârtos de cel ce poate să piarză și sufletul și trupul în gheena.” (Mat. 10, 28.)

Fie care simț va avea chinuri speciale. Pedepsele și suferințele celor osândiți vor difera după diferența păcatelor lor. Precum acelaș soare revarsă căldura lui asupra tuturor, totuși nu simțesc la fel arșița lui oamenii, așa nici focul iadului nu va mistui într-o măsură pre toți. Căldura soarelui o simțim după starea sănătății noastre, intenzitatea focului mistuitor se va simți după gradul păcatului.

Trupul celor osândiți va fi întunecat și miserabil. Acest trup va fi imbibat de grozăvia și uriciunea păcatului. De și fața lor va arăta vârsta tinereții, va fi transfigurată de torturi și disperare, cum transfigurează plânsul chinuri sau tristețea fața omenească. Foc va străbate exterior și interior întreg trupul lor, însă un foc fără lumină, care va face să înțeleagă și mai mult soarta lor grozavă.

Acest trup va fi carnal și prin greutatea lui grozavă va mări nespuse de mult suferințele sufletului.

Nr. 185—1929 vic.

Cercular către veneratul Cler din Vicariat.

Sunt rugați P. on. Frați Preoți, să binevoiască a-și înainta fără amânare Oficiilor protopopești concernente cvitanțele despre plățirea impozitului global pre trimestrul, April — Mai — Iunie crt.

Dela oficiul vicarial episcopesc al Maramureșului.

Sighet, la 3 Iunie 1929.

reveritor în Hristos frate:

ILARIU BOROȘ

vicar episcopal.

Nr. 186—1929 vic.

Cercular către veneratul Cler din districtele protopopești Sighet și Mara.

Vor binevoi Frații Preoți a pregăti rațiunile bisericesti până la termenul de 20 Iunie crt. Expirând acest termen, voi ieși în fiecare parohie pentru revizuirea rațiunilor și inspecțiunea canonică obișnuită. Itinerarul îl voi comunica la timpul său.

Dela of. vic. episcop. al Maramureșului.

Sighet, la 3 Iunie 1929.

reveritor în Hristos frate:

ILARIU BOROȘ

vicar episcopal.

CONVOCARE.

On. membrii ai Asociațiunii pentru Cultura Poporului Român din Maramureș sunt convocați în

ADUNARE GENERALĂ ORDINARĂ

care se va ținea în ziua de 21 Iunie 1929 la ora 10 a. m. în localul propriu — Sighet Piața Unirii No. 25 — pentru desbaterea următorului

PROGRAM:

1. Dare de seamă despre activitatea dela adunarea generală ultima.
2. Revizuirea socotelilor și descărcarea comitetului
3. Hotărire cu privire la înființarea noiei episcopiei de nord.
4. Alegerea noului comitet.

5. Primirea membrilor.
6. Propuneri.

Sighet, la 1 Iunie 1929.

Dr. F. MIHALYI
președinte

PETRU POP
secretar

Calendar săptămânal.

9—15 Iunie 1929.

9. Dumineca III. după Rusalii (Ev. Mat. 6. 22.) P. Kiril.
10. Luni. M. Timoteiu.
11. Marți. Bartolomeiu și Varnava.
12. Mercuri. P. Onufrie.
13. Joi. M. Acilina.
14. Vineri. Pr. Eliseiu † 840 a. Hr.
15. Sâmbătă. Pr. Amos.